

POSTANOWIENIE

Dnia 23.06.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.del. do Prokuratury Okręgowej w S. – Dariusza Iwanowicza

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w C. - Oddział Zewnętrzny w C. wniosku **skazanej** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nieuwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2kkw

oraz

na podstawie art.153§1kkw w zw. z art.150§1 i 2kkw

p o s t a n o w i ł:

1. **odmówić skazanej J. Ś. (Ś.) c. A.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 17.11.2015r., sygn. akt II K 322/15; 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 22.03.2016r., sygn. akt VIII K 619/15.
2. zwolnić skazaną od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazana J. Ś. złożyła wniosek o udzielenie jej przerwy w karze, z uwagi na potrzebę zapewnienia opieki córce która oczekuje na zabieg operacyjny. Z kolei dodała, że stwierdzono u niej guz na piersi oraz mięśniaka na macicy w związku z czym wymaga specjalistycznej opieki medycznej, w warunkach powszechnej służby zdrowia.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie należy wskazać, że Sąd penitencjarny podziela stanowisko wynikające z postanowienia z dnia 11 stycznia 2012 r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie sygn. II AKzw 1397/11. Z którego wynika, że „Przerwa w wykonaniu kary pozbawienia wolności jest instytucją szczególną postępowania wykonawczego, stanowiącą wyjątek od zasady, w myśl której kara ta powinna być wykonywana w sposób ciągły, a więc przesłanki jej udzielania powinny być interpretowane ściśle. Wskazać bowiem trzeba, że pozbawienie człowieka wolności zawsze wywołuje pewne negatywne następstwa w jego życiu osobistym, zawodowym i rodzinnym. Sytuacja taka stanowi jednak naturalną konsekwencję izolacji więziennej. Ciężar gatunkowy ujemnych skutków osadzenia w zakładzie karnym musi więc być tego rodzaju, że w żaden inny sposób niż przez udzielenie przerwy w karze nie można im zaradzić”.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do sytuacji rodzinnej skazanej to, jak wynika z wywiadu środowiskowego kuratora z dnia 24.05.2016r. (k.26-28) jest ona stabilna.

Skazana pozostaje w związku z A. T. z którym ma dwoje dzieci, tj. M. T. (l.8) oraz N. T. (l.10). Rodzina zajmuje mieszkanie komunalne składające się z 3 pokoi, kuchni i łazienki, w którym panujące warunki socjalno-bytowe umożliwiają domownikom prawidłowe funkcjonowanie.

Ustalono, że starsza córka N. choruje, tym niemniej nie pozostaje bez niezbędnej opieki medycznej. Z uwagi na problemy z tarczycą leczy się w Poradni Endokrynologicznej a w związku z wadą wzroku korzysta z konsultacji okulistycznych. Nadto, dziecko ma problemy z oddychaniem, częste duszności - nie może się męczyć, często choruje na zapalenie płuc. Dziecko pozostaje pod stałą kontrolą lekarzy specjalistów z zakresu neurologii, pulmonologii, endokrynologii i okulistyki.

Z wywiadu wynika, że córka skazanej N. winna poddać się operacji oczu z uwagi na dużą wadę wzroku. Według konkubenta skazanej operacja wiąże się z pobytem dziecka w szpitalu przez około 7 dni. Konkubent skazanej poinformował kuratora że operacja została przełożona na lipiec 2016r. z uwagi na to, że wymieniony nie ma z kim zostawić młodszej córki.

W tym miejscu należy się odwołać do wywiadu kuratora przeprowadzonego w marcu 2015r. (teczka osobopoznawcza) z którego wynika że skazana nie jest jedyną osobą która może zaopiekować się młodszym dzieckiem podczas pobytu starszego dziecka wraz z konkubentem w szpitalu. Na wolności pozostają inni członkowie jej rodziny. O pomoc konkubent może się zwrócić do swojej matki. Nadto, skazana może się zwrócić do swojej matki mieszkającej w S. pod K., o roztoczenie kilkudniowej opieki nad drugim dzieckiem.

Stwierdzić należy, że skazana w każdym czasie może wystąpić do Dyrektora Aresztu Śledczego w C. o udzielenie jej zezwolenia na opuszczenie aresztu w trybie art.141a§1kkw. Po wyrażeniu zgody skazana przez okres 5 dni może przebywać poza jednostką penitencjarną z uwagi na sytuację rodzinną.

Na pełnią aprobatę Sądu Penitencjarnego zasługuje też stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie, który podniósł w postanowieniu z dnia 8.02.2006r. w sprawie AKzw 72/06, że rodzina osoby osadzonej winna jest podjąć wszelkie starania dla zdobywania środków na utrzymanie i uzyskania niezbędnej pomocy.

Z kolei, druga córka choruje na gardło i pod koniec 2014 roku poddana była zabiegowi wycięcia migdałków. Wskazać trzeba, że i to dziecko jest pod należytą opieką konkubenta. W tych warunkach osobista więc opieka skazanej i nad tym dzieckiem nie jest w chwili obecnej konieczna.

Wskazać także trzeba, że sytuacja finansowa rodzina skazanej także nie uzasadnia udzielenia przerwy w karze bowiem trudna jest stabilna. Rodzina objęta jest pomocą socjalną w postaci zasiłku okresowego wypłacanego w kwocie 600 złotych, zasiłku rodzinnego pobieranego w wysokości 200 złotych oraz świadczeń alimentacyjnych w kwocie 700 złotych wypłacanymi z Funduszu Alimentacyjnego. Nadto, raz na pół roku rodzina uzyskuje stypendium unijne wynoszące 1400 złotych.

Nie można pominąć również tego, że osoby najbliższe dla skazanej korzystają ze świadczeń wypłacanych z programu 500 plus. To oznacza, że każdego miesiąca budżet rodziny jest zwiększony o kwotę 1000zł. Dodać także trzeba, że zaś konkubent skazanej pracuje dorywczo przy naprawianiu pojazdów osiągając w ten sposób dochód w wysokości około 500 złotych.

Zatem, udzielenie skazanej przerwy w karze, celem pomocy finansowej rodzinie, jest niecelowe.

Fakt, że skazana ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy osobie najbliższej w jej sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie jej wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (post. SA Lublin z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Popelniając przestępstwa, skazana musiała się liczyć z tym, że zostanie osadzona w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jej bliskich. Musiała mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Zgodnie z art.153§1 kkw Sąd penitencjarny udziela przerwy w wykonaniu kary w wypadku określonym w art.150§1 kkw. W świetle tego przepisu wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie tej kary sąd odracza do czasu ustania przeszkody.

Kodeks karny wykonawczy nie definiuje pojęcia "ciężka choroba", mimo stwierdzenia w art.150§2 kkw, iż za ciężką chorobę uznaje się taki stan skazanej, w którym umieszczenie jej w zakładzie karnym może zagrażać życiu lub spowodować dla jej zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Definicji wskazanego pojęcia nie zawiera też art.242kkw.

Przypomnieć trzeba, że ciężka choroba nie jest pojęciem z zakresu nauki medycyny. Powyższe oznacza, że oceny stanu zdrowia dokonuje każdorazowo Sąd Penitencjarny, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, pozwalający na ustalenie ostrości przebiegu i nasilenia procesów patologicznych, prowadzących do poważnych zmian czynnościowych i organicznych ustroju.

Stwierdzenie u skazanej ciężkiej choroby nie stanowi samoistnej przesłanki do udzielenia skazanej przerwy w odbywaniu kary. Wystąpienie u skazanej ciężkiej choroby musi być powiązane ze stwierdzeniem kolejnej niezbędnej przesłanki. Sąd musi także ustalić, że nie jest możliwe wykonanie wobec skazanej kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym czy też w warunkach więziennej służby zdrowia, bowiem pobyt taki może zagrazić życiu skazanej lub spowodować dla jej zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Zagrożenie, o którym mowa nie dość, że nie może być abstrakcyjne to musi być ustalona bezpośrednia możliwość wystąpienia takiego skutku.

Przechodząc, do realiów niniejszej sprawy zauważyć trzeba, iż jak wynika z załączonej do akt przedmiotowej sprawy opinii o stanie zdrowia skazanej z dnia 2.06.2016r. wynika, że rozpoznano u J. Ś.: guzek piersi lewej o charakterze łagodnym, stan po wycięciu przydatków, mięśniak macicy oraz zespół nerwicowy.

Skazana, przy przyjęciu do jednostki penitencjarnej została poddana badaniu wstępnemu w dniu 12.08.2015r. W jego trakcie podała, że ma bóle w podbrzuszu związane z chorobami kobiecymi. Z tego powodu, została skierowana na konsultację ginekologiczną.

W dniu 31.08.2015r. skazana została poddana konsultacji ginekologicznej w czasie której lekarz specjalista po zbadaniu skazanej i wykonaniu badanie USG ginekologicznego wystawił stosowne skierowanie do szpitala na Oddział Ginekologiczny celem przeprowadzenia pogłębionej diagnostyki i dalszego leczenia.

W dniu 30.11.2015r. skazana została poddana operacji wycięcia lewych przydatków w Szpitalu (...) w Zakładzie Karnym Nr 1 w G..

W dniu 16.12.2015r. skazana miała wykonane badanie USG piersi, które ujawniło u niej występowanie guza lewego sutka. Z tego powodu, została zarejestrowana do Poradni Chorób Sutka. W dniu 23.02.2016r. w Szpitalu (...) w C. przeprowadzono skazanej biopsję guzka piersi. Jej wynik potwierdził, iż jest to zmiana łagodna. W związku z tym, w dniu 27.04.2016r. skazana odbyła konsultację onkologiczną w SP ZOZ w C..

Lekarz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i po zbadaniu skazanej stwierdził, że stan jej zdrowia jest stabilny lecz z uwagi na obciążenie rodzinne rakiem piersi konieczne jest kontrole badanie piersi co rok.

W dniu 12.05.2016r. skazana miała konsultację ginekologiczną podczas której lekarz zlecił jej leki, tj. S. C. (plastry hormonalne- celem wyrównania gospodarki hormonalnej z uwagi na brak jajników). Zalecono badanie kontrolne za 6 miesięcy.

Uczestniczący w posiedzeniu Sądu lekarz więzienny stwierdził, że nic się nie zmieniło od sporządzenia ostatniej opinii o stanie zdrowia skazanej. Zalecone badania kontrolne i leczenie, które zostało zalecone 12.05.2016r. jest prowadzone. Co 6 miesięcy i co rok będą wykonane badania kontrolne. Krwawienia pojawiły się po włączeniu terapii hormonalnej, z informacji od ginekologa wynika, że tego typu dolegliwości, objawy są wpisane w przebieg tego leczenia. Będzie

to monitorowane. W przypadku gdyby przez 3 miesiące utrzymywały się krwawienia skazana ma stawić się na konsultację i na badanie.

W badaniu z 9.05.2016r. stwierdzono mięśniaka w macicy. Ginekolog 12.05.2016r. badał skazaną i zalecił obserwację mięśniaka i kontrolne badanie co 6 miesięcy. W tej opinii z 9.05.2016r. jest wzmianka, że skazana jest zakwalifikowana do zabiegu operacyjnego w trybie planowym nie jako pilnym. Nie ma pilności tego typu zabiegu więc nie jest wskazany termin. Na sierpień jest zlecona kolejna konsultacja po 3 miesiącach stosowana preparatów hormonalnych - plastrów. Tego typu zabieg ginekologiczny może być przeprowadzony w warunkach więziennej służby zdrowia. Tego typu zabiegi są przeprowadzane w Zakładzie Karnym w G..

Z opinii lekarskich jednoznacznie wynika, że stan zdrowia J. Ś. jest w chwili obecnej stabilny i nie stanowi ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie wobec niej kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej, nie występuje bezpośrednie zagrożenia dla życia skazanej, a pobyt w zakładzie karnym nie spowoduje dla jej zdrowia poważnego niebezpieczeństwa.

Zatem, w powyższej sprawie nie zachodzi taki przypadek który uzasadniałby pobyt skazanej na wolności celem leczenia w warunkach powszechnej służby zdrowia. Skazana ma zagwarantowany stały dostęp do lekarza ginekologa i onkologa, o czym świadczą konsultacje ginekologiczne i onkologiczne, którym w czasie odbywania kary jest poddawana. Otrzymuje też leki stosowne do swojej choroby i brak jest podstaw do innego leczenia niż to które prowadzone jest wobec niej w zakładzie karnym.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy i rozważając zasadność jej udzielenia sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazana wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. S.A. w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w C. z dnia 10.05.2016r. skazana odbywa karę roku pozbawienia wolności, za czyn z art.286§1kk, art.278§1kk, art.278§5kk w sprawie II K 322/15 SR B.. W dniu 18.06.2016r. zakończyła odbywanie kary roku pozbawienia wolności za przestępstwo podobne, z art.286§1kk, której wykonanie Sąd Rejonowy w B., w sprawie II K 185/12 warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Skazana jednak nie sprawdziła się w warunkach wolnościowych, co skutkowało wydaniem przez Sąd w dniu 30.01.2015r. postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec niej orzeczonej kary.

W tych warunkach brak jest podstaw do przyjęcia, że skazana podczas pobytu na wolności będzie przestrzegała porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną jej przerwę w odbywaniu kary wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem.

Mając, zatem na uwadze powyższe okoliczności należy bez wątpienia stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka wynikająca z treści art.153§2 kkw w zakresie ważnych względów rodzinnych oraz określona w art.150§1 i 2kkw, dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Dlatego też, postanowiono jak wyżej.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.